

hilser et stort antal områder velkommen, som i de senere år har opnået deres frihed og selvstændighed, og erkender den stærkere og stærkere frihedsstræben i de områder, der endnu ikke er blevet selvstændige,

er overbevist om, at alle folk har en umistelig ret til fuld frihed, udøvelse af deres suverænitet og til deres nationale områdes integritet,

proklamerer højtideligt, at det er nødvendigt hurtigt og betingelsesløst at bringe kolonialismen i alle dens former og afskygninger til ophør;

og *erklærer* med dette formål for øje, at:

1. Undertvingelse af folkeslag under fremmed herredømme, undertrykkelse og udnyttelse er en fornægtelse af de fundamentale menneskerettigheder, i modstrid med FN-pagten og en hindring for fremme af verdensfred og samarbejde.

2. Alle folkeslag har selvbestemmelsesret; i kraft heraf kan de frit bestemme deres politiske status og frit arbejde for deres økonomiske, sociale og kulturelle fremgang.

3. Utilstrækkelige politiske, økonomiske, sociale og uddannelsesmæssige forbedringer må aldrig tjene som påskud til at forsinke opnåelsen af selvstændighed.

4. Alle væbnede handlinger eller undertrykkende foranstaltninger af enhver art rettet mod ikke-selvstændige folk må ophøre, så at de sættes i stand til fredeligt og frit at udøve deres ret til fuld selvstændighed, og deres nationale områdes integritet skal respekteres.

5. Der må tages øjeblikkelige skridt til at få overdraget al magten til indbyggerne selv i formynderkabsområder og ikke-selvstyrende områder eller alle andre områder, som endnu ikke har opnået selvstændighed, uden betingelser eller forbehold af nogen art, i overensstemmelse med deres egen frit udtrykte vilje og ønsker og uden forskelsbehandling med hensyn til race, tro eller hudfarve, så at de sættes i stand til at nyde deres fulde selvstændighed og frihed.

6. Ethvert forsøg, der tager sigte på en delvis eller fuldstændig opløsning af et lands nationale enhed og territoriale inte-

gritet, er uforeneligt med FN-pagtens formål og grundsatninger.

7. Alle stater skal samvittighedsfuldt og nøje overholde bestemmelserne i De forenede Nationers pagt, verdenserklæringen om menneskerettighederne og denne erklæring på grundlag af ligeberettigelse, ikke-indblanding i enhver stats indre anliggender og respekt for alle folks suveræne rettigheder og deres territoriale integritet.

Ved at fastslå en ret for koloniområder og -befolkninger til ikke blot at blive administreret efter visse principper, men til at opnå fuld uafhængighed, fuldendte generalforsamlingen en blot for 10 år siden næppe forudset proces, som på få år totalt har ændret det internationale samfunds karakter og sammensætning og øvet sin formodentlig hidtil største historiske indsats. Mange og vanskelige spørgsmål står endnu tilbage, men sigtet for verdensorganisationens virke på dette område er utvetydigt fastslået.

Koloniafviklingsdeklarationen således som vedtaget er et rent afro-asiatisk forslag. Det er karakteristisk for udviklingen og stemningen omkring dette spørgsmål, at de afro-asiatiske stater ikke ønskede at overlade noget initiativ i denne sag til andre grupper, og at hverken et selvstændigt sovjetisk forslag eller sovjetiske ændringsforslag til det afro-asiatiske opnåede tilstrækkelige stemmer til vedtagelse.

Til overvågelse af gennemførelsen af koloniafviklingsdeklarationen besluttedes det under 16. samling at nedsætte et særligt udvalg. Den herom vedtagne resolution har følgende ordlyd:

„Generalforsamlingen, som

erindrer om den i sin resolution 1514 (XV) af 14. december 1960 indeholdte erklæring om tilståelse af uafhængighed til kolonilande og disse befolkninger, og

i betragtning af de i denne erklæring opstillede formål og principper,

erindrer i særdeleshed om erklæringens § 5, ifølge hvilken

der i formynderkabs- og ikke-selvstyrende områder eller alle andre områder, som endnu ikke har opnået uafhængighed,